

Sådan er klatreturen gennem Sverige, efter at du først - via Göta-elvns store, nemme sluser - er bragt op til den store sø Vänern.

Til gengæld har Göta Kanal idag fået en enestående position blandt fritidsfolket, og når vi sejler forbi von Platens grav ved kanalbredden umiddelbart øst for Motala, letter vi pønt på kasketten og sender ham og de 58.000 hjælpere en kærlig tanke.

OP OVER RYGGEN - Ved Sjötorp, i Göta Kanals første slusekammer fra begyndelsen af 1800-tallet, fik "Havmusen" sin sluse-ilddåb. Når der skulle sluses opad, kom vandet fossende ind i kammeret fra de åbne luger i sluseportene, og det gjaldt om at holde fortøjningerne stramme, så båden var under kontrol trods de hvirvlende vandmasser.

Det var nu ikke så svært, og den flinke slusevagt viste os, hvordan vi skulle bruge kort, fast fortøjning agter, og lang fortøjning fortil, gjort fast langt fremme på kajkanten og derefter ført forbi bådens forreste fortøjningsklampe, ned langs sidedækket og til styrbords skødespil. Så kunne een mand ombord sagtens klare at holde båden, mens den anden blev på kajkanten for at løsne, flytte og fastgøre fortøjningerne.

Vi lærte også, at i Göta Kanals slusekammer skal man ikke spare på fenderne. 4-5 gode, solide fender ind mod slusekammerets væg skal der til for at afbøde presset fra de stramme fortøjninger. Og hvis det er højsæson, og en anden båd ligger udenpå, er det nok klogest at have et par stykker i reserve, hvis man synes, at sidemanden er underforsynet...

Og så gled vi ellers afsted ad de smukke kanalstrækninger, gennem bondeland og skove, forbi småbyer, jernbaner og landeveje, hvor tog og biler pønt måtte vente, mens broerne gik op eller rullede til side for de to mand i den 23 fods yacht. Den slags stimulerer selvfølelsen. Det var tidligt på sæsonen, så oftest var vi alene ved bropassager og i slusekammerne. Kun sjældent måtte vi vente, så sluse- eller brovagten kunne tage flere både med i samme omgang.

På denne strækning, mellem Vänern og Vättern, passerer du turens højeste punkt, 91,5 meter over havet, ved Lanthöjden straks før søen Viken. Det er Sveriges ryg, der ligger her, og turen over søen er dejlig i et forholdsvis vildsomt fjeld- og skovmiljø.

Opad-slusningen var nu overstået i 20 gamle slusekammer (plus de store, moderne på Göta-elven, hvor slusningen går som en leg). I de resterende 38 sluser ville det gå nedad, og det er barnemad.

VÄTTERN OG VADSTENA - Ligesom Vänern er Vättern en kæmpesø. Den fylder ligeså meget som Lolland, Falster og Møn tilsammen, men på Göta Kanal-rejsen opleves den ikke sådan. Søen er nemlig langstrakt (70 sømil) og smal: I kanal-rejseruten er den kun cirka 15 sømil bred, og Havmusen havde en fin tretimers tur tværs over søen. Det var dejligt at lade sejlene brede sig ud efter et par dage for påhængsmotor.

Synd egentlig, at vi danskere oftest ikke har tid til at udforske Vättern bedre. Den er omgivet af flot natur, og der er flere interessante byer, bl. a. Gränna, "polkagrisenes" hjemby - det er de specielle bolsjестænger med rød-hvide farvesnoninger og smag af bismarcksklump.